

33

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 10 stycznia 1969 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 221 Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1968 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 34, poz. 227) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1962 r. Nr 47, poz. 221, z 1965 r. Nr 43, poz. 238 i z 1968 r. Nr 34, poz. 227) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nie obejmuje:

1) § 14 uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 47, poz. 221) w brzmieniu:

„§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

2) § 3 uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 43, poz. 238) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

3) § 4 uchwały nr 221 Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1968 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 34, poz. 227) w brzmieniu:

„§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r., z wyjątkiem § 1 pkt 3 lit. b) i c) oraz pkt 4 lit. b), który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia uchwały”.

Minister Gospodarki Komunalnej: A. Giersz

Załącznik do obwieszczenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 stycznia 1969 r. (poz. 33).

UCHWAŁA Nr 105 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1962 r.

w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszej uchwale artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297).

§ 2. 1. Wysokość opłaty rocznej za teren państwowy oddany jednostkom państwowym lub organizacjom społecznym w użytkowanie albo innym osobom prawnym lub fizycznym w użytkowanie wieczyste określa zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy cennik ustalony przez prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub wyłączonego z województwa).

2. Opłaty roczne za korzystanie z terenu użytkowanego na gospodarstwa rolne, warzywnicze lub ogrodnicze powinny być pobierane w wysokości określonej szczególnymi przepisami dla czynszów dzierżawy takich terenów.

3. Korzystanie z terenów państwowych oddanych pod pracownicze ogrody działkowe jest wolne od opłat na podstawie art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117).

4. Za tereny położone na obszarze gromad, oddawane w użytkowanie wieczyste na podstawie art. 42 ustawy, pobiera się opłaty roczne według najniższych stawek (z tytułu położenia i z tytułu uzbrojenia) cennika ustalonego przez prezydium powiatowej rady narodowej dla miast (osiedli) położonych na obszarze tej rady narodowej.

§ 3. 1. Podstawą ustalenia cennika opłat są ramowe stawki wynikające z położenia terenu, określone w załączniku nr 1, oraz wynikające z uzbrojenia terenu — określone w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

2. Przez położenie terenu rozumie się jego usytuowanie w stosunku do centrum miasta lub osiedla (strefa centralna, śródmiejska, pośrednia i peryferyjna). W miastach podzielonych na dzielnice dla określenia położenia terenu może być wzięte pod uwagę również jego usytuowanie w stosunku do ośrodka dzielnicowego (śródmieście usługowe dzielnicy).

3. Przez uzbrojenie terenu rozumie się jego wyposażenie w urządzenia komunalne, jak drogi, dojazdy, sieć kanalizacyjną, wodociągową, doprowadzającą elektryczność, sieć gazową i ciepłowniczą.

§ 4. Ustalenie wysokości opłaty rocznej w cenniku następuje przez dodanie stawek wynikających z położenia terenu w odpowiedniej strefie do stawek wynikających z jego uzbrojenia w poszczególne urządzenia komunalne.

§ 5. 1. Cennik ustalony przez prezydium rady narodowej (§ 2 ust. 1) powinien określać:

- 1) strefy, na które miasto (osiedle) zostało podzielone, oraz granice poszczególnych stref,
- 2) wysokość opłaty rocznej za 1 m² terenu w poszczególnych strefach z uwzględnieniem sposobu zabudowy (działka pod zabudowę wyłącznie mieszkalną, teren pod zabudowę osiedlową) oraz istniejącego uzbrojenia w urządzenia komunalne (§ 3 ust. 3),
- 3) wysokość opłaty, o jaką wzrastać będzie opłata za 1 m² terenu w miarę wybudowania poszczególnych dalszych urządzeń komunalnych,
- 4) datę, od której cennik wchodzi w życie.

2. Uchwała prezydium rady narodowej ustalająca cennik podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); wyciąg z uchwały w formie cennika podlega ponadto ogłoszeniu w sposób przyjęty w danym mieście (osiedlu).

§ 6. Wysokość opłaty rocznej za określony teren podlega podwyższeniu w czasie trwania użytkowania przez jednostkę państwową, organizację społeczną lub wieczystego użytkownika w miarę uzbrajania terenu w nowe urządzenia komunalne (§ 3 ust. 3); podwyższoną opłatę pobiera się od 1 stycznia roku następującego po wybudowaniu nowego urządzenia komunalnego.

§ 7. 1. Jednostki państwowe, organizacje społeczne i spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, które pokryły przypadające na nie koszty budowy określonego urządzenia komunalnego, uiszczają opłaty roczne bez podwyższenia o stawki przypadające z tytułu wybudowania tego urządzenia komunalnego (§ 5 ust. 1 pkt 3).

2. Osoby prawne, nie będące jednostkami państwowymi lub organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2), które jako wierzycieli użytkownicy terenu uczestniczyły w kosztach budowy określonego urządzenia komunalnego, zostaną zwolnione na określoną w stosunku do nakładów ilość lat od obowiązku ponoszenia opłat przypadających za te urządzenia.

3. Osobom fizycznym, które będąc użytkownikami wieczystymi terenu przyczyniły się do wybudowania określonego urządzenia komunalnego własnymi środkami finansowymi bądź własnym wkładem rzeczowym lub własną pracą w czynie społecznym, zalicza się te środki (wartość wkładu rzeczowego, pracy) na poczet opłat przypadających za to urządzenie.

4. Decyzje o zaliczeniu środków finansowych (wartości wkładu rzeczowego, pracy), o których mowa w ust. 3, wydaje właściwy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej miasta lub osiedla.

5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się również w przypadku, gdy w czasie udziału w czynie społecznym osoby wymienione w tych przepisach nie były jeszcze wieczystymi użytkownikami terenu, lecz były już wprowadzone przez właściwy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organ rady narodowej w posiadanie terenu, oddanego im następnie w użytkowanie wieczyste.

§ 8. 1. Wysokość opłaty rocznej wymienionej w §§ 2—7 może ulec obniżce ze względu na interes społeczny w granicach określonych w ust. 2—4.

2. Obniżkę opłaty rocznej (ust. 1) może wprowadzić prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w granicach:

- 1) do 75% tej opłaty — za tereny wykorzystywane na cele nie związane z działalnością gospodarczą przez jednostki państwowe działające jako jednostki lub zakłady budżetowe oraz przez organizacje społeczne w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy i przez inne organizacje ludu pracującego,
- 2) do 50% tej opłaty — za tereny wykorzystywane na cele związane z działalnością gospodarczą jednostek państwowych oraz organizacji wymienionych w pkt 1, dla spółdzielni mieszkaniowych i dla realizujących niskie budownictwo mieszkaniowe spółdzielni budowlano-mieszkaniowych oraz dla innych osób prawnych. Na terenie województw szczecińskiego, koszalińskiego, zielonogórskiego, wrocławskiego, opolskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), powiatów ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, miasta Fląga oraz powiatów elblą-

skiego, gdańskiego, kwidzińskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, miasta Pily i powiatu trzanieckiego województwa poznańskiego — prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Prezydium Rady Narodowej m. Wrocławia na terenie m. Wrocławia mogą wprowadzić obniżkę opłaty rocznej w granicach do 50% również na rzecz określonych kategorii osób fizycznych,

- 3) do 90% za tereny przeznaczone dla celów lotnictwa cywilnego.

3. Minister Gospodarki Komunalnej wyda obowiązujące wytyczne w sprawie wprowadzenia obniżki opłat, o której mowa w ust. 2 i 4. Minister Gospodarki Komunalnej może również na terenie całego kraju wprowadzić dla organizacji politycznych dalej idące obniżki opłat za użytkowanie terenów, jak też obniżki za korzystanie z budynków położonych na tych terenach.

4. Na terenie województw, powiatów i miast wyliczonych w ust. 2 prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzić obniżkę opłaty rocznej w stosunku do odpowiadających normatywom działek przydomowych przekazywanych w użytkowanie wieczyste równocześnie ze sprzedażą budynku ze starego budownictwa w granicach do 75% tej opłaty.

5. W stosunku do terenów państwowych, przeznaczonych zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego na cele sportowe, prezydium powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych mogą obniżyć stawki opłat za użytkowanie (użytkowanie wieczyste) tych terenów w granicach do 75%; w wyjątkowych przypadkach, gdy użytkownik (wieczysty użytkownik) nie ma możliwości pokrycia opłat w tej wysokości, prezydium może obniżyć te stawki w granicach do 90%.

§ 9. W granicach określonych przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) decyzje o obniżeniu opłaty poszczególnym osobom prawnym lub fizycznym wydaje organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla.

§ 10. 1. Prezydium rad narodowych w miastach liczących ponad 50 tysięcy mieszkańców mogą w odniesieniu do terenów strefy pośredniej i peryferyjnej, a prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw — w odniesieniu do wszystkich stref podwyższyć stawki z tabeli nr 1 w granicach do 20%, biorąc pod uwagę stopień zurbanizowania tych stref.

2. Na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej Minister Gospodarki Komunalnej może wyrazić zgodę na ustalenie stawek opłat za użytkowanie i użytkowanie wieczyste przewidzianych dla miast o większym zaludnieniu również dla miast i osiedli:

- 1) do których napływają znaczne ilości ludności w okresach turystyczno-wypoczynkowych lub
- 2) które są ściśle związane z graniczącymi z nimi miastami, tworząc wspólny organizm gospodarczy.

§ 11. 1. W razie przewidzianej w art. 41 zmiany dotychczasowych praw do korzystania z terenu na prawo użytkowania wieczystego lub użytkowania, do opłat rocznych za to prawo mają zastosowanie następujące przepisy:

- 1) opłaty roczne należne w wyniku wspomnianej zmiany dotychczasowego prawa pobiera się od dnia 1 stycznia roku następującego po zmianie,
- 2) gdyby opłaty roczne były wyższe od opłat pobieranych za dotychczasowe prawo, pobiera się nadal dotychczasowe opłaty, których wysokość wzrasta jednak w miarę ulepszenia terenu wskutek wybudowania nowych urządzeń,

3) przepis pkt 2 co do pobierania opłat w dotychczasowej wysokości nie ma zastosowania w razie przedłużenia użytkowania wieczystego lub w razie zmiany na użytkowanie wieczyste prawa zabudowy ustanowionego przed wejściem w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o prawie zabudowy (Dz. U. Nr 50, poz. 280) oraz w razie gdy dotychczasowe prawo było ustanowione na czas nieokreślony,

4) jeżeli za korzystanie z podlegającego zmianie dotychczasowego prawa zostały uiszczony opłaty z góry za określoną ilość lat lub nastąpiło zaliczenie pewnej kwoty na te opłaty, obowiązek uiszczenia opłat za użytkowanie wieczyste lub użytkowanie powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, do którego uiszczono opłatę z góry lub do którego nastąpiło zaliczenie.

2. Osobom fizycznym i prawnym nie będącym jednostkami państwowymi lub organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2) oraz spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego, które uzyskały uprawnienie do otrzymania własności czasowej gruntu na podstawie ostatecznych decyzji wydanych przed dniem 21 października 1961 r. i przed tym dniem rozpoczęły budowę na podstawie zatwierdzonej dokumentacji, mogą być obniżone opłaty z tytułu użytkowania wieczystego terenu do wysokości równej opłatom za własność czasową, obliczonym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 21 października 1961 r.

3. W wyjątkowych przypadkach mogą być obniżone opłaty z tytułu użytkowania wieczystego do wysokości wymienionej w ust. 2 również osobom wymienionym w tym ustępie, które zostały wprowadzone w posiadanie terenu przed dniem 21 października 1961 r., mimo niewydania de-

cyzji uprawniającej do otrzymania własności czasowej lub mimo że decyzja ta nie była jeszcze ostateczna, jeżeli osoby te rozpoczęły budowę przed tym dniem na podstawie zatwierdzonej dokumentacji.

4. Jeżeli w umowach o użytkowanie wieczyste terenów wymienionych w ust. 2 i 3 ustalono wyższe opłaty, umowy te mogą być w tej części zmienione, a opłaty obniżone do wysokości wymienionej w ust. 2.

5. Wnioski o obniżenie opłat w przypadkach wymienionych w ust. 2—4 mogą być składane do dnia 31 grudnia 1965 r.

6. Wnioski wymienione w ust. 5 rozpoznają właściwe do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 12. Organizacje społeczne, które przed dniem wejścia w życie ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach otrzymały w użytkowanie tereny państwowe na cele nie związane z ich działalnością gospodarczą na podstawie aktów prawnych ustalających wyraźnie nieodpłatność użytkownika, nie uiszczają opłat przewidzianych w niniejszej uchwale.

§ 13. Przepisy niniejszej uchwały nie mają zastosowania do przypadków przekazania w użytkowanie lub użytkowanie wieczyste terenów cudzoziemcom dewizowym.

§ 14. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

Załącznik nr 1 do uchwały nr 105
Rady Ministrów z dnia 22 marca
1962 r.

TABELA STAWEK Nr 1

Stawki opłaty z tytułu położenia terenu.

Miasta	S t r e f a			
	centralna	śródmiejska	pośrednia	peryferyjna
wysokość stawki rocznej za 1 m ² w złotych				
do 5 tys. ludności	—	0,10—0,15	—	0,05—0,10
5—10 tys. ludności	—	0,15—0,25	0,10—0,15	0,10—0,15
10—20 tys. ludności	—	0,25—0,35	0,15—0,20	0,15—0,20
20—50 tys. ludności	0,30—0,50	0,30—0,45	0,20—0,25	0,20—0,25
50—100 tys. ludności	0,75—1,40	0,45—0,90	0,20—0,30	0,20—0,30
powyżej 100 tys. ludności	1,15—2,70	1,00—1,40	0,30—0,60	0,25—0,40

Do strefy śródmiejskiej miast podzielonych na dzielnice powinny być zaliczane ośrodki dzielnicowe w tych miastach.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 105
Rady Ministrów z dnia 22 marca
1962 r.

TABELA STAWEK Nr 2

Stawki opłaty z tytułu uzbrojenia terenu.

Lp.	Rodzaje uzbrojenia	Miasta (osiedla)		
		do 20 tys. ludności	20—100 tys. ludności	powyżej 100 tys. ludności
		wysokość stawki rocznej za 1 m ² w złotych		
1	Drogi, dojazdy o nawierzchni utwardzonej	0,20—0,48	0,25—0,67	0,35—0,96
2	Prąd elektryczny	0,08—0,11	0,08—0,13	0,08—0,15
3	Wodociągi	0,09—0,12	0,10—0,13	0,12—0,14
4	Kanalizacja	0,35—0,56	0,42—0,63	0,49—0,70
5	Gaz	0,11—0,14	0,12—0,14	0,14—0,15
6	Centralne ogrzewanie (zdalaczynne)	0,27—0,37	0,30—0,40	0,36—0,45

Uwaga do pozycji 1 kolumny 2.

Drogi i dojazdy o nawierzchni utwardzonej są to pasy jezdni o nawierzchni betonowej, kostkowej, klinkierowej, brukowanej, bitumicznej, tłuczniowej, żwirowej, szlakowej lub żuźlowej (droga gruntowa wzmocniona żwirem, żuźlem lub tłuczniem nie stanowi nawierzchni utwardzonej w rozumieniu uchwały).